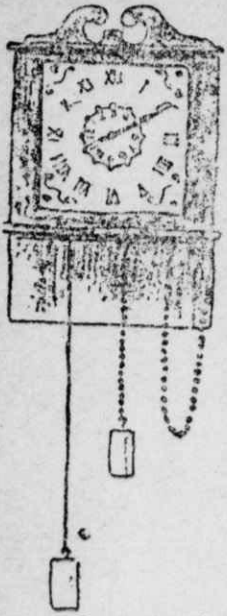

ΑΠ' ΟΛΟ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΑ ΠΕΡΙΕΡΓΑ

Τό θαυμαστό ρολόγι...

σχετική εικόνα μας. Μερικά από αυτά είχαν μήκος δυό μέτρων και πάχος ανθρώπινου κεφαλιού!!

Αλλά... είχαν κι' ένα σπουδαιότατο μειονέκτημα: Ήσαν έντελως άγευστα κι' άνοστα, κ' ήθελαν επίσης «βασιλικά έξοδα» για νά βράσουν!

Ο κ. Ρόμπινσον, όμως, δέν άπογοητεύτηκε. Ένοιωσε, ότι ή υπερβολική χρήση των λιπασμάτων ήταν ή αίτια της άνοστιας των πελωρίων φασολιών του. Βόληκε λοιπόν έπιμόνα στην καλλιέργεια και στην βελτίωση του είδους των. Και τώρα βεβαιώνει, ότι γρήγορα θά έπιτύχη όχι μόνον γιγαντιαία φασόλια, αλλά και νοστιμώτατα συγχρόνως.

***

Στην κατοχή του κ. Ρ. Μ. Μπούουμαν —πλουσίου και γνωστού άρχαιοσυλλέκτη της άμερικανικής πόλεως Βαλτιμόρης— βρίσκεται σήμερα τό παμπάλαιο αυτό ρολόγι «του τοίχου», τό όποιο βλέπετε στην εικόνα μας.

Είνε «θαύμα - θαυμάτων» τό ρολόγι αυτό! Κατασκευάστηκε στό 1640 και στολίζεται από λεπτότατα και τεχνικώτατα χρυσά άραβουργήματα. Κουρδίζεται κάθε βδομάδα. Και λειτουργεί κανονικώτατα, χωρίς ποτέ νά σταματήσει, επί τριακόσια (άριθ. 300) χρόνια περίπου!

***

Βλέπετε τώρα στην εικόνα μας αυτά τά τρία «τόξα» κύκλου, τό ένα κοντά στό άλλο; Ποιο άπ' τά τόξα αυτά έχει τό μεγαλύτερο μήκος;

Μην πονοκεφαλάτε άδίκως, γιατί πρόκειται περί μιάς όπτικής άπάτης. Και τά τρία δηλαδή τόξα έχουν τό ίδιο μήκος. Αλλά ή μικρές σκιερές γραμμές πλάι τους είναι έτσι χαραγμένες, ώστε νά γελιέται τό μάτι και νά νομίζει ότι τά τόξα αυτά είναι διαφορετικού μήκους τό καθένα.

***

Σας παρουσιάζουμε ήδη μιά γυναίκα, άπ' τις λίγες στον κόσμο, ή όποιες έχουν όλα τά δικαιώματα στον σεβασμό μας και στην εκτίμησή μας: Την δεσποινίδα Μάργαρετ Μάντεν, διδασκάλισσα της πόλεως Ντάνιβι της Άμερικής.

Η δεσποινίς Μάργαρετ είναι σήμερα 37 χρονών κι' εξακολουθεί ακόμα —άκαταπόνητη κι' άκμαία— νά διδάσκει τά μικρά παιδάκια των συμπολιτών της. Πρό έξηνταπέντε χρονών, νεαρή τότε και δρυσερή ύπαρξις, είχε άγαπήσει τρελλά τον μνηστήρα της, τον όποιον όμως έχασε σε κάποιο κυνηγετικό δυστύχημα.

Τόσο πολύ πόνεσε ή τρυφερή καρδιά της Μάργαρετ άπ' τό χτύπημα αυτό της μοίρας, ώστε άρνήθηκε από τότε όλες τις χαρές της ζωής, διωρίστηκε διδασκάλισσα στό δημοτικό σχολείο της μι-

Χαρές ευαγγέλια για τους φασολοφάγους!

Ο άγροκτηματίας και διακεκριμένος γεωπόνος κ. Κ. Ν. Ρόμπινσον, από χρόνια πριν προσπαθούσε νά έπιτύχη την βελτίωση ενός έκλεκτου είδους φασολιών, από αυτά τά όποια ο λαός όνομάζει «μπαρμπούνια». Τά καλύτερα λιπάσματα κ' οι καλύτεροι συνδυασμοί χώματος, θερμοκρασίας, ποτίσματος κλπ. είχαν άφιερωθεί γι' αυτό τον σκοπό άπ' τον Ρόμπινσον, στο μεγάλο άγρόκτημά του «Τέ - Ου - κού», λίγο πιό έξω άπ' την πόλι Ράγκλαν της Νέας Ζηλανδίας.

Επί τέλους, κατά τό καλοκαίρι του 1928, ο κ. Ρόμπινσον κατώρθωσε νά έπιτύχη την παραγωγή των γιγαντιαίων αυτών φασολιών, τά όποια βλέπετε στην

κρής ακόμα τότε πόλεως κι' άφωσιώθηκε όλόψυχα στη μόρφωση και στην διαπαιδαγώγησι των μικρών παιδιών. Επί έξηνταπέντε χρόνια, ως σήμερα ακόμα, εκπληρώνει τά καθήκοντά της με σπανιότητα επαγγελματική εύσυνειδησία. Ολόκληρη ή Άμερική την σέβεται σαν άγία κ' είναι άναρίθμητα τά βραβεία και τά τιμητικά διπλώματα, τά όποια της έχουν άπονεμηθή άπ' τό κράτος κι' άπ' τους διάφορους «Άγαθοεργούς Οργανισμούς»!

Ας σημειωθεί ακόμα και τό έξης σπάνιο και περιεργό γεγονός: Μιά άπ' τις μικρούλες μαθήτριες της μίς Μάργκαρετ, σήμερα, είναι διαεγγονή... μιάς παληάς μαθητριάς της!!

***

Στην Ούγγαρία ζή ο Ρέτς Πάαλι, φημισμένος Ούγγρος βιολιστής —και περιζήτητος στις όρχήστρες των «κοσμικών κέντρων πολυτελείας» της Βουδαπέστης. Ο Πάαλι είναι συγχρόνως κι' ένας ύπερ-εύτυχισμένος πατέρας, γιατί έχει σαρανταοχτώ τό όλον... παιδιά, όλα άγόρια!!

Αλλά και τά παιδιά του επίσης αυτά κληρονόμησαν την μουσική ιδιοφυία του πατέρα των. Έγιναν όλα ξακουστοί στην Ούγγαρία βιολιστάι και κερδίζουν πολλά χρήματα με τις συναυλίες που δίνουν.

***

Μιά άπ' τις πρωτοτυπώτερες και πιό άπίστευτες άγοραπωλησίες συνέβη στό 1155 μετά Χριστόν κ' είναι άπόλυτα έξακριβωμένη ιστορικώς σήμερα.

Ο τότε πάπας της Ρώμης Άδριανός ο Δ', έχοντας άπόλυτη ανάγκη χρημάτων, πούλησε την πνευματική δικαιοδοσία του επί όλόκληρης της Ίρλανδίας, στον βασιλέα της Άγγλίας Έρρίκο Β'. Έπειδή όμως τό αντίτιμο ήταν ύπέρογκο και δέν μπορούσε ο βασιλεύς νά τό πληρώσει μονομιάς, συμφώνησαν —πουλητής κι' άγοραστής— τά έξης: Κάθε χρόνο, ή άγγλική κυβέρνηση θά πλήρωνε στον

πάπα από μιά... δεκάρα για κάθε σπιτι, τό όποιο θά βρισκόταν χτισμένο στην Ίρλανδία κατά τό έτος 1155—1156!!

Η συμφωνία επικυρώθηκε άμέσως άπ' τό Ίρλανδικό «Παρλαμέντο» (είδος Βουλής), έγινε ή άπογραφή όλων των σπιτιών της Ίρλανδίας —και του τελευταίου άγροτικού καλυβιού ακόμα— κ' ή καταβολή του φόρου άρχισε κιόλας τακτικά άπ' τό έπόμενο έτος 1157. Τόσο θεοφοβούμενοι δέ ήσαν οι Ίρλανδοί τότε, ώστε ύπακούοντας τυφλά στις θελήσεις του πάπα —ως άνωτάτου αντιπροσώπου του Ύψίστου στη γή— τιμωρούσαν με άφορισμό όσους καθυστερούσαν την πληρωμή του φόρου!

***

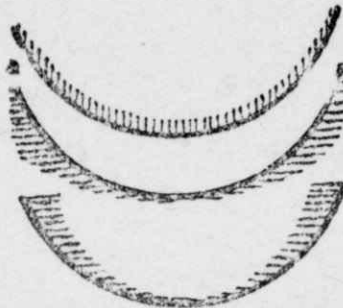
Μιά άπ' τις συντομώτερες, αλλά και περιεργότερες διαθήκες, είναι άσφαλώς κ' ή διαθήκη του περιφήμου Γάλλου φιλοσόφου Ραμπελαί. Απολαύστε την:

«Είμαι πάμπτωχος και δέν έχω τίποτα... Χρωστάω πάρα πολλά... Τά υπόλοιπα τά αφήνω για τους φτωχούς»!

Είνε λοιπόν ή δέν είναι άξιοζήλευτοι οι τυχεροί κληρονόμοι του Ραμπελαί;;

'Η «Δασκάλα - Φαινόμενον»!

Μιά όπτική άπάτη

Ο κ. Ρόμπινσον και τά γιγαντιαία φασόλια του...